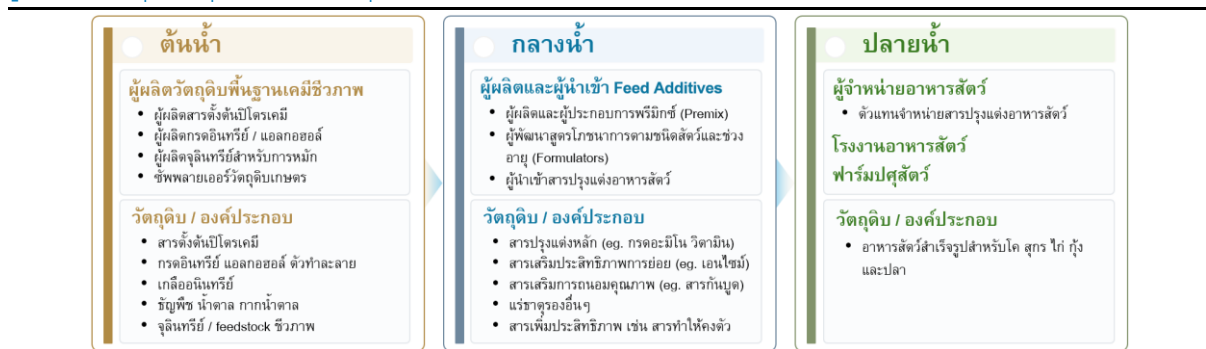

ภาพรวมธุรกิจ

- อุตสาหกรรมสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ (Feed Additives) ของไทยเติบโตควบคู่กับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมปศุสัตว์ โดยเฉพาะไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร และสัตว์น้ำ ซึ่งพึ่งพาอาหารสัตว์สูตรสำเร็จที่ผสมสารปรุงแต่งเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเลี้ยงอย่างเป็นระบบ ซึ่งสารปรุงแต่งอาหารสัตว์เป็นส่วนผสมในปริมาณเล็กน้อย เช่น วิตามิน แร่ธาตุ กรดอะมิโน เอนไซม์ โปรไบโอติก สารต้านอนุมูลอิสระ และกรดอินทรีย์ ที่ช่วยเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ และสุขภาพสัตว์ โดยมีผลโดยตรงต่อการลดต้นทุนต่อหน่วยและความสม่ำเสมอของคุณภาพผลผลิต ทั้งนี้ สารปรุงแต่งอาหารสัตว์ส่วนใหญ่ในไทยยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากองค์ประกอบของสารปรุงแต่งต้องอาศัยเทคโนโลยีการสังเคราะห์และการหมักชีวภาพขั้นสูง ซึ่งผู้ผลิตในประเทศยังมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีและขนาดการผลิตเชิงอุตสาหกรรม โดยในระยะหลังตลาดอาหารสัตว์ของไทยมีขนาดใหญ่และเติบโตต่อเนื่องตามความต้องการโปรตีนสัตว์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้ความต้องการใช้สารปรุงแต่งอาหารสัตว์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับบทบาทของไทยในฐานะฐานการผลิตและส่งออกหลักของเนื้อไก่แปรรูปในภูมิภาค ดังนั้นอุตสาหกรรมสารปรุงแต่งอาหารสัตว์จึงมีความสำคัญต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของห่วงโซ่มูลค่าโปรตีนจากสัตว์ของไทย**
- สำหรับห่วงโซ่อุปทานของสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ เริ่มจากต้นน้ำซึ่งครอบคลุมผู้ผลิตวัตถุดิบเคมีและชีวภาพ เช่น สารตั้งต้นปิโตรเคมี กรดอินทรีย์ แอลกอฮอล์ เกลืออินทรีย์ จุลินทรีย์สำหรับการหมัก ตลอดจนวัตถุดิบเกษตร เช่น ธัญพืช น้ำตาล และกากน้ำตาล ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการผลิตกรดอะมิโน วิตามิน เอนไซม์ โปรไบโอติก และสารปรุงแต่งอื่น ๆ ทั้งนี้ ต้นทุนและเสถียรภาพของวัตถุดิบในช่วงต้นน้ำมีผลโดยตรงต่อคุณภาพสินค้าและต้นทุนการผลิตในลำดับถัดไป ขณะที่กลางน้ำครอบคลุมช่วงของการผลิตและพัฒนา รวมทั้งการนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ โดยครอบคลุมทั้งผู้ผลิตและนำเข้าสารหลักและสารเสริมประสิทธิภาพอื่น ๆ รวมถึงผู้ประกอบการกลุ่มผู้ผลิตสารเสริมอาหาร (Premix) และกลุ่มผู้ออกแบบสูตรอาหารสัตว์ (Formulators) ที่นำสารหลายชนิดมาพัฒนาเป็นสูตรเฉพาะสำหรับสัตว์แต่ละประเภทและช่วงอายุ โดยอาศัยเทคโนโลยี เช่น การเคลือบสารและเทคโนโลยีการห่อหุ้มสาร (Microencapsulation) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคงตัวในกระบวนการผลิต ส่วนปลายน้ำครอบคลุมตัวแทนจำหน่าย โรงงานอาหารสัตว์ และฟาร์มปศุสัตว์ ซึ่งทำหน้าที่กระจายสินค้า รวมถึงให้บริการด้านเทคนิค และนำสารปรุงแต่งหรือ Premix ไปใช้ร่วมกับวัตถุดิบหลักเพื่อผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูปสำหรับโค สุกร ไก่ กุ้ง และปลา โดยในบางกรณี ผู้ประกอบการปศุสัตว์รายใหญ่ที่ดำเนินธุรกิจแบบควบคุมและเป็นเจ้าของหลายขั้นตอนในห่วงโซ่ อาจผลิตอาหารสัตว์หรือผสม Premix ใช้อย่างเดียว เพื่อควบคุมต้นทุนและคุณภาพขั้นสุดท้าย ทำให้ประโยชน์ของสารปรุงแต่งสะท้อนในระดับฟาร์มผ่านประสิทธิภาพการเลี้ยงที่ดีขึ้น และการสนับสนุนมาตรฐานความปลอดภัยและความยั่งยืนของอุตสาหกรรม**

รูปที่ 1 ห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ (Feed Additives)

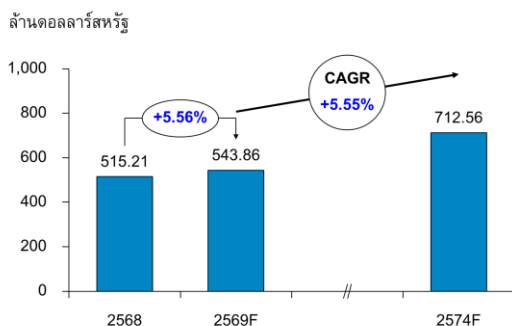
ที่มา : รวบรวมและวิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลเชื่อถือได้ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดการณ์ และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

- สำหรับมูลค่าตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทยคาดว่าจะเติบโตจาก 543.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2569 ไปสู่ 712.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2574 คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยประมาณ 5.55% ต่อปี ซึ่งสะท้อนการเติบโตบนฐานอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของไทยที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะการผลิตสัตว์ปีกเพื่อการบริโภคทั้งในประเทศและการส่งออก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ขยายตัวรองรับดีมานด์ความต้องการปศุสัตว์อย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันมาตรฐานด้านโภชนาการแบบแม่นยำ (Precision Nutrition) ที่เข้มงวดขึ้น ทำให้การใช้ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม เช่น เอนไซม์ โปรไบโอติก และสารสกัดจากพืช (Phytogenic Blends) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ภาครัฐมีบทบาทสนับสนุนผ่านมาตรการจูงใจการลงทุนด้านระบบอัตโนมัติของโรงงานอาหารสัตว์และเทคโนโลยีการให้อาหารแบบแม่นยำ ส่งผลให้ผู้ประกอบการรายใหญ่นำเทคโนโลยี Smart Farm ที่ผสาน IoT ปัญญาประดิษฐ์ และบล็อกเชนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาใช้ในห่วงโซ่การผลิตมากขึ้น
- ตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ในประเทศไทยประกอบด้วยผู้เล่นจำนวนมาก ทั้งบริษัทข้ามชาติและผู้ประกอบการท้องถิ่นในสายผลิตภัณฑ์วิตามิน กรดอะมิโน เอนไซม์ และสารชีวภาพ โดยผู้เล่นรายใหญ่ที่มีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุตสาหกรรม ได้แก่ DSM-Firmenich, Archer Daniels Midland (ADM), SHV (Nutreco), Cargill และ BASF ซึ่งเป็นบริษัทชั้นนำระดับโลกที่เชี่ยวชาญด้านโภชนาการสัตว์และเทคโนโลยีการผลิตตามมาตรฐานสากล พร้อมทั้งมีเครือข่ายซัพพลายเชนเชื่อมโยงกับผู้ผลิตอาหารสัตว์รายหลักของไทยอย่างต่อเนื่อง โดย DSM-Firmenich เสริมความแข็งแกร่งด้านวิตามินและเอนไซม์ครบวงจรควบคู่กับห้องปฏิบัติการประยุกต์สำหรับพัฒนาสูตรเฉพาะตามความต้องการของลูกค้า ขณะที่ ADM ไขจุดแข็งจากเครือข่ายโรงงานและการจัดหาถั่วเหลืองทั่วโลกในการผูกสัญญาวัตถุดิบเข้ากับการจำหน่ายกรดอะมิโน ส่วน Nutreco รักษาตำแหน่งในตลาดผ่านความเชี่ยวชาญด้านสัตว์น้ำและความร่วมมือวิจัยกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของไทย โดยผู้เล่นต่างแข่งขันกันทั้งด้านกำลังการผลิตในประเทศและบริการดิจิทัล มีการใช้เทคโนโลยีบล็อกเชนในสายการส่งมอบผลิตภัณฑ์เพื่อลดภาระงานเอกสารให้โรงงานอาหารสัตว์ และผู้ประกอบการไทยบางรายเริ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์อนุพันธ์โคตินินจากแมลงเพื่อเป็นสารเสริมภูมิคุ้มกันธรรมชาติในตลาด Niche ที่ผู้เล่นต่างชาติยังเข้าไม่ถึง นอกจากนี้ บริษัทชั้นนำยังพยายามสร้างความแตกต่างผ่านมิติสิ่งแวดล้อม เช่น Cargill เดินสายการผลิต Premix ด้วยพลังงานหมุนเวียน และแสดงข้อมูลการลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ในกระบวนการผลิตโปรไบโอติก ส่งผลให้ซัพพลายเออร์สารปรุงแต่งต้องเร่งยกระดับแนวปฏิบัติด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นด้าน ESG ของไทย ซึ่งผู้ประกอบการที่สามารถนำเสนอข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่ตรวจสอบได้มีความได้เปรียบในการทำงานร่วมกับผู้แปรรูปและบริษัทจดทะเบียนที่ต้องเตรียมพร้อมเข้าสู่กรอบการเปิดเผยข้อมูลด้าน ESG ตามเกณฑ์กำกับดูแลในอนาคต

รูปที่ 2 มูลค่าตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทย

ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
จากข้อมูลของ Mordor Intelligence

รูปที่ 3 ผู้เล่นในอุตสาหกรรมสารเติมแต่งอาหารสัตว์ของไทย

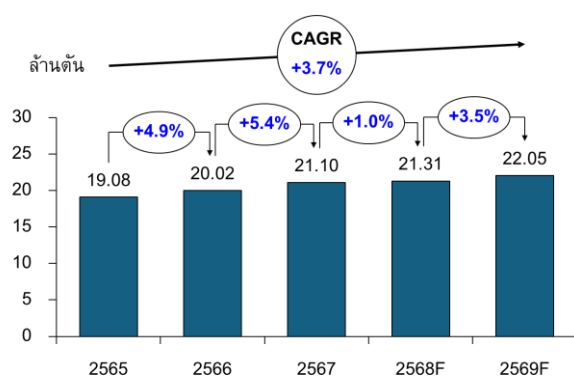
ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
จากข้อมูลของ Mordor Intelligence
หมายเหตุ : รายชื่อผู้เล่นหลักไม่ได้เรียงลำดับตามความสำคัญใดๆ

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดการณ์ และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

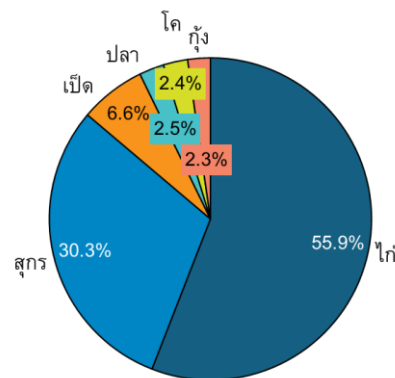
- สำหรับทิศทางความต้องการโปรตีนจากสัตว์ของไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับเป็นปัจจัยหนุนสำคัญต่อการขยายตัวของตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ โดยสะท้อนผ่านปริมาณความต้องการอาหารปศุสัตว์รวมของประเทศที่คาดว่าจะเพิ่มจาก 21.31 ล้านตันในปี 2568 เป็น 22.05 ล้านตันในปี 2569 หรือขยายตัวราว 3.5% YoY และในช่วง 5 ปี (ปี 2565-2569F) คาดว่าปริมาณความต้องการอาหารปศุสัตว์ขยายตัวเฉลี่ยที่ 3.7% ต่อปี ซึ่งชี้ว่าภาคปศุสัตว์ของไทยยังคงมีทิศทางการเติบโตอย่างมั่นคง เพื่อรองรับการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น และคำสั่งซื้อที่ขยายตัวต่อเนื่องจากตลาดส่งออก โดยโครงสร้างความต้องการอาหารสัตว์ในปี 2569 ยังคงสะท้อนความสำคัญของสัตว์เศรษฐกิจหลักที่เป็นฐานอุปสงค์หลักของอุตสาหกรรม ได้แก่ ไก่ที่มีสัดส่วนสูงสุด 55.9% รองลงมาคือ สุกร 30.3% เป็ด 6.6% ปลา 2.5% โค 2.4% และกุ้ง 2.3% ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความต้องการใช้สารปรุงแต่งอาหารสัตว์ในประเทศไทยยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสัตว์ปีกและสุกรเป็นหลัก
- ทั้งนี้ ความต้องการอาหารปศุสัตว์ที่ขยายตัวดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการใช้สารปรุงแต่งอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น เพื่อเพิ่มอัตราการเจริญเติบโต ยกระดับประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ ลดต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต และคงไว้ซึ่งคุณภาพสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานตลาดสมัยใหม่ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ในกลุ่มกรดอะมิโน เอนไซม์ โปรไบโอติก กรดอินทรีย์ และสารเสริมที่ช่วยลดแทนยาปฏิชีวนะ ซึ่งมีบทบาทสำคัญมากขึ้นภายใต้แนวโน้มการผลิตแบบยั่งยืนและมาตรการลดการใช้ยาปฏิชีวนะในฟาร์มปศุสัตว์ นอกจากนี้ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ยกระดับบทบาทของสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ จากการเป็นเพียงส่วนประกอบเสริมในสูตรอาหารสัตว์ ไปสู่การเป็นตัวแปรเชิงกลยุทธ์ที่กำหนดประสิทธิภาพการแข่งขันของผู้ผลิต โดยผู้ประกอบการไม่ได้แข่งขันกันเพียงในด้านปริมาณการผลิต แต่แข่งขันกันในด้านความสามารถในการบริหารต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการย่อยและดูดซึมสารอาหาร การรักษามาตรฐานสุขภาพสัตว์ และการส่งมอบผลผลิตที่มีคุณภาพสม่ำเสมอและปลอดภัยต่อผู้บริโภค ดังนั้น แนวโน้มความต้องการโปรตีนจากสัตว์ที่เพิ่มสูงขึ้นจึงไม่เพียงกระตุ้นให้ปริมาณการใช้สารปรุงแต่งอาหารสัตว์ขยายตัวตามการเติบโตของอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนผ่านเชิงคุณภาพของตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ไทยไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีความเฉพาะทาง ชับซ้อน และตอบโจทย์การผลิตเชิงประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รูปที่ 4 ปริมาณความต้องการอาหารปศุสัตว์ของไทย

ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
จากข้อมูลของสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
หมายเหตุ : ทบทวน 2568 และคาดการณ์ 2569 ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2568

รูปที่ 5 ประเมินการสัดส่วนความต้องการอาหารแยกตามชนิดสัตว์ ปี 2569F

ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
จากข้อมูลของสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
หมายเหตุ : ทบทวน 2568 และคาดการณ์ 2569 ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2568

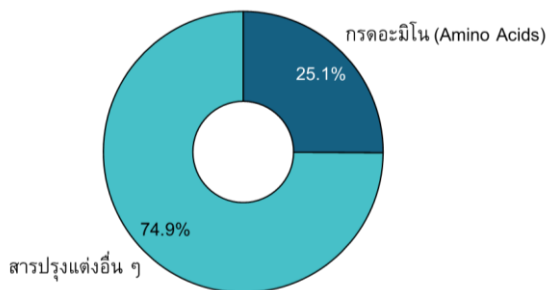
Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลเชื่อถือได้ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดการณ์ และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

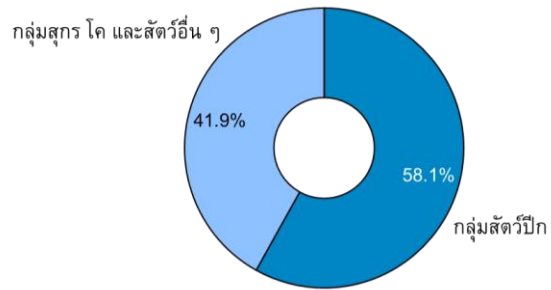
- ในปี 2568 โครงสร้างตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทยมีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ โดยกลุ่มกรดอะมิโน (Amino acids) ครองสัดส่วนราว 25.1% ของมูลค่าตลาดรวม สะท้อนการเปลี่ยนผ่านจากการใช้โปรตีนดิบไปสู่การออกแบบสูตรอาหารอย่างจำเพาะบนฐานกรดอะมิโนที่ย่อยได้ (Digestible amino acids) เพื่อให้สัตว์ได้รับกรดอะมิโนที่เพียงพอและดูดซึมได้จริง ทำให้สามารถควบคุมต้นทุนและยกระดับประสิทธิภาพการผลิต โดยเฉพาะการใช้ไลซีน (Lysine) เมไทโอนีน (Methionine) ทรีโอนีน (Threonine) และทริปโตเฟน (Tryptophan) ในปศุสัตว์เศรษฐกิจหลักอย่างไก่และสุกร ขณะเดียวกัน สารเสริมกลุ่มอื่น อาทิ วิตามิน (Vitamins) แร่ธาตุ (Minerals) โปรไบโอติก (Probiotics) พรีไบโอติก (Prebiotics) สารออกฤทธิ์จากพืชหรือไฟโตเจนิคส์ (Phytogetic) สารลดความเป็นกรดหรือแอซิดิไฟเออร์ (Acidifiers) และสารต้านออกซิเดชัน (Antioxidants) ยังมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสุขภาพลำไส้ การลดการใช้ยาปฏิชีวนะ การรักษาคุณภาพอาหารสัตว์และผลิตภัณฑ์ปลายน้ำ ดังนั้นภาพรวมตลาดจึงกำลังก้าวจากการพึ่งพาสารเสริมพื้นฐานไปสู่การขับเคลื่อนด้วยโภชนาการเฉพาะทาง การส่งเสริมสุขภาพสัตว์ ประสิทธิภาพการผลิต และความยั่งยืน รองรับทั้งการเติบโตของปศุสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานการผลิตและการส่งออกที่เข้มงวดขึ้น
- ด้านโครงสร้างตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทยจำแนกตามชนิดสัตว์ในปี 2568 สะท้อนว่า กลุ่มสัตว์ปีก (Poultry) เป็นฐานอุปสงค์หลักของตลาด โดยมีสัดส่วนความต้องการสารปรุงแต่งอาหารสัตว์สูงถึง 58.1% ของตลาดรวม ขณะที่สัดส่วนที่เหลือเป็นความต้องการจากกลุ่ม โค สุกร และสัตว์อื่น ๆ รวมกัน สะท้อนให้เห็นว่าทิศทางการเติบโตของอุตสาหกรรมสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทยยังคงเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการขยายตัวของภาคการผลิตสัตว์ปีกเป็นหลัก ทั้งในมิติของปริมาณการผลิต และข้อกำหนดด้านคุณภาพเพื่อรองรับทั้งตลาดบริโภคในประเทศและตลาดส่งออก โดยเฉพาะในระบบการเลี้ยงเชิงอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาสารเสริมโภชนาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้อาหาร ทิศทางดังกล่าวยังไปในแนวเดียวกับความต้องการอาหารสัตว์ของประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยกลุ่มไก่ยังเป็นฐานดีมานด์อาหารสัตว์ที่สูงที่สุด ส่งผลให้การขยายตัวของการผลิตสัตว์ปีกยังเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดทิศทางการตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ ขณะที่กลุ่มสุกรยังเป็นตลาดรองที่มีความสำคัญ และมีโอกาสเติบโตเพิ่มเติมตามการฟื้นตัวของการผลิตในประเทศหลังผ่านช่วงโรคระบาดและความผันผวนด้านต้นทุน ดังนั้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของผู้ประกอบการควรมุ่งตอบโจทยความต้องการของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกเป็นลำดับแรก ควบคู่กับการต่อยอดโอกาสในกลุ่มสุกรและสัตว์น้ำ ซึ่งมีแนวโน้มใช้สารเสริมเฉพาะทางมากขึ้นตามการยกระดับมาตรฐานการเลี้ยง และข้อกำหนดด้านความยั่งยืนในอุตสาหกรรม

รูปที่ 6 โครงสร้างผลิตภัณฑ์สารปรุงแต่งอาหารสัตว์ ปี 2568

ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
จากข้อมูลของ Mordor Intelligence

รูปที่ 7 โครงสร้างตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์จำแนกตามชนิดสัตว์ ปี 2568

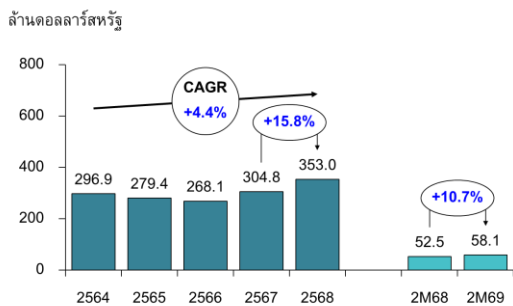
ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
จากข้อมูลของ Mordor Intelligence

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดการณ์ และความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

- เมื่อพิจารณาด้านการนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทย พบว่า มูลค่าการนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยขยายตัวจาก 296.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2564 เป็น 353.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2568 หรือเติบโตเฉลี่ยราว 4.4% ต่อปี และหากพิจารณาในช่วง 2 เดือนแรกของปี 2569 มูลค่านำเข้ายังขยายตัวดีที่ 10.7% สะท้อนว่าอุปสงค์ต่อวัตถุดิบและสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ยังมีแนวโน้มขยายตัว ทั้งในเชิงปริมาณการใช้และในเชิงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผู้ประกอบการต้องการ
- ในส่วนของแหล่งนำเข้า ปี 2568 ไทยมีสัดส่วนการนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์จากสหรัฐอเมริกา 25.7% ของมูลค่านำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์รวม รองลงมา คือ จีน 24.8% เกาหลีใต้ 8.0% สิงคโปร์ 7.8% และเนเธอร์แลนด์ 4.8% สะท้อนว่าไทยยังต้องพึ่งพาการนำเข้าในสัดส่วนสูง ซึ่งผู้ประกอบการไทยจำนวนมากอยู่ในบทบาทของผู้นำเข้า ผู้ผสมสูตร และผู้จัดจำหน่าย มากกว่าการเป็นผู้ผลิต โครงสร้างดังกล่าวทำให้ตลาดไทยมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ต้นทุนโลจิสติกส์ ภูมิรัฐศาสตร์ และความเสี่ยงด้านความต่อเนื่องของซัพพลาย ซึ่งเป็นหนึ่งในความเสี่ยงหลักของอุตสาหกรรม โดยประเด็นความเสี่ยงหลักที่ต้องจับตาเพิ่มเติมคือ สงครามตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงใหม่ที่กระทบอุตสาหกรรมของไทย หากความขัดแย้งยืดเยื้อหรือขยายวงจนกระทบเส้นทางขนส่งและพลังงานสำคัญ ผลกระทบจะส่งผ่านมายังต้นทุนของอุตสาหกรรมสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ ทั้งค่าระวางเรือและเบี้ยประกันภัยที่สูงขึ้น รวมทั้งระยะเวลาขนส่งที่ยาวขึ้นและความไม่แน่นอนของ Lead Time และต้นทุนพลังงานและการผลิตที่เพิ่มขึ้นตลอดห่วงโซ่ รวมไปถึงราคาปัจจัยการผลิตทางการเกษตรและอาหารสัตว์ที่อาจปรับสูงขึ้นตามต้นทุนพลังงานและปุ๋ย ซึ่งเป็นความเสี่ยงต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมในระยะข้างหน้า

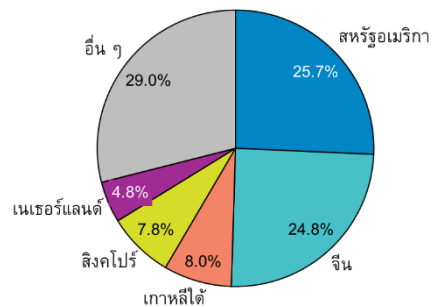
รูปที่ 8 มูลค่าการนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์

ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จากข้อมูลของ MOC

หมายเหตุ : HS Code 23099020 ปริมิทซ์ อาหารเสริมที่เป็นอาหารสัตว์ หรือสารเติมแต่ง อาหารสัตว์

รูปที่ 9 ตลาดนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ ปี 2568

ที่มา : วิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จากข้อมูลของ MOC

หมายเหตุ : HS Code 23099020 ปริมิทซ์ อาหารเสริมที่เป็นอาหารสัตว์ หรือสารเติมแต่ง อาหารสัตว์

- ในมิติด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทย พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558 ถือเป็นกฎหมายแกนกลางที่กำหนดกรอบการดำเนินธุรกิจทั้งหมด เนื่องจากนิยามอาหารสัตว์ตาม พรบ. ดังกล่าว ครอบคลุมทั้งวัตถุดิบที่ใช้เลี้ยงสัตว์และวัตถุดิบที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารสัตว์ ทำให้สารปรุงแต่งอาหารสัตว์อยู่ภายใต้การกำกับโดยตรง หากผลิตภัณฑ์ใดถูกจัดเป็น อาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ผู้ประกอบการจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายได้ และสินค้าดังกล่าวต้องผลิตหรือนำเข้าให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ นอกจากนี้ กฎหมายยังให้อำนาจรัฐกำหนดมาตรฐานคุณภาพ เงื่อนไขการผลิตและนำเข้า รวมถึงกำหนดรายการอาหารสัตว์หรือวัตถุดิบที่ห้ามใช้ผสมได้ ดังนั้น ในเชิงธุรกิจความสามารถในการทำตลาดไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านทะเบียนสินค้า การจัดประเภทสินค้า และการปฏิบัติตามเงื่อนไขกำกับดูแลอย่างเคร่งครัดด้วย

- เนื่องจากไทยพึ่งพาการนำเข้าสารปรุงแต่งอาหารสัตว์และวัตถุดิบเฉพาะทางจากต่างประเทศในสัดส่วนสูง จึงจำเป็นต้องพิจารณาภาวะเปรียบเทียบด้านการนำเข้าประกอบด้วย โดยกฎกระทรวงปี 2562 กำหนดชัดเจนว่าผู้ที่ประสงค์จะนำเข้าอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ จะต้องยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานต่อผู้อนุญาต และเมื่อเอกสารถูกต้องครบถ้วน หน่วยงานรัฐจะพิจารณาคำขอภายในกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งระบบกำกับของกรมปศุสัตว์ยังครอบคลุมทั้งการขอใบอนุญาตนำเข้าอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ การขอหนังสือแจ้งการนำเข้า (แบบ น.ส. 4) และการผ่านด่านตรวจสอบอาหารสัตว์ก่อนดำเนินพิธีการศุลกากรในลำดับต่อไป

แนวโน้มธุรกิจ

- ธุรกิจสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ของไทยในระยะ 1 ปีข้างหน้า คาดว่า จะยังอยู่ในทิศทางขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีแรงหนุนหลักจากการเติบโตของภาคปศุสัตว์เชิงอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มไก่และสุกรซึ่งยังเป็นฐานอุปสงค์สำคัญของอาหารสัตว์และสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ ขณะที่ความต้องการโปรตีนสัตว์ทั้งในประเทศและตลาดส่งออกยังสนับสนุนให้ปริมาณความต้องการอาหารสัตว์เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้มูลค่าตลาดสารปรุงแต่งอาหารสัตว์ขยายตัวตามไปด้วย นอกจากนี้ ทิศทางการผลิตปศุสัตว์สมัยใหม่ยังผลักดันให้ผู้ประกอบการหันมาใช้สารปรุงแต่งที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นมากขึ้น เช่น กรดอะมิโน เอนไซม์ โปรไบโอติก กรดอินทรีย์ และสารสกัดจากพืช เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเลี้ยง ลดต้นทุนต่อหน่วย และตอบโจทย์มาตรฐานความปลอดภัยอาหาร การลดการใช้ยาปฏิชีวนะ ตลอดจนแนวโน้มการเลี้ยงแบบแม่นยำและยั่งยืนมากขึ้น ด้านการนำเข้า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สะท้อนทั้งการขยายตัวของอุปสงค์ในห่วงโซ่อาหารสัตว์และความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เฉพาะทางที่ยังต้องพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูง
- อย่างไรก็ดี ธุรกิจยังเผชิญแรงกดดันหลายด้าน โดยเฉพาะการพึ่งพาการนำเข้าสารปรุงแต่งและวัตถุดิบเฉพาะทางจากต่างประเทศ ซึ่งทำให้ต้นทุนและความสามารถในการส่งมอบมีความอ่อนไหวต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าระวางเรือ ภูมิรัฐศาสตร์ และความไม่แน่นอนของห่วงโซ่อุปทานโลก ขณะเดียวกัน กรอบกำกับดูแลยังเข้มงวดมากขึ้น ทั้งภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์และกฎเกณฑ์ด้านการขึ้นทะเบียน การขออนุญาตนำเข้า และการผ่านด่านตรวจสอบด้านโครงสร้างการแข่งขัน ตลาดไทยมีลักษณะกระจายตัวและเปิดกว้าง มีทั้งผู้เล่นต่างชาติรายใหญ่และผู้ประกอบการไทยแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งในมิติของคุณภาพสินค้า การบริการทางเทคนิค โซลูชันเฉพาะสูตร และความสามารถในการตอบโจทย์ด้าน ESG ทำให้การแข่งขันมีแนวโน้มเข้มข้นและซับซ้อนขึ้นต่อเนื่อง อีกทั้ง ความเสี่ยงจากสงครามตะวันออกกลางยังเป็นปัจจัยที่ต้องติดตามใกล้ชิด เนื่องจากหากความขัดแย้งยืดเยื้อหรือขยายวง อาจกระทบเส้นทางขนส่งและราคาพลังงานโลก ส่งผลให้ต้นทุนค่าระวางเรือ เบียดเบียนกำไรระยะเวลาระยะสั้น และต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมปรับสูงขึ้นได้ ดังนั้น ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมควรปรับตัวไปสู่การแข่งขันเชิงคุณภาพมากกว่าปริมาณ โดยเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะทางสำหรับสัตว์เศรษฐกิจหลัก ควบคู่กับการยกระดับบริการเทคนิค การพัฒนาสูตรแบบแม่นยำ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยลูกค้าลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้มากขึ้นในระยะถัดไป

ผู้จัดทำบทวิเคราะห์

นางสาวศรีอำไพ อิงคกิตติ (sri-ampai@lhb.com.th)

วิจัยธุรกิจธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์

ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดการณ์ และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

LH BANK BUSINESS RESEARCH

ดร. อนุปอล ศรีธัญพงศ์
ผู้อำนวยการอาวุโส สายงานวิจัยธุรกิจ

ณัฐชาติ วิรุฬห์อศว
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ธรรัทนล ศรีทองเต็ม
นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

เชี่ยวชาญ ศรีชัยยา
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิลันดา ดิศรเตตวิวัฒน์
นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

วิชรพันธ์ นิยม
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ณวัชร หันสุเวช
นักวิเคราะห์อาวุโส (Thematic)

ศรีอำไพ อิงคกิตติ
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

จับใจ

เข้าใจ

ตอบโจทย์

Scan Here
For More Articles

<https://www.lhbank.co.th/economic-analysis/>

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดการณ์ และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง